महन्मन इव स्वच्छं प्रसन्नसलिलाशयं ॥ २० ॥
नीलरक्तोत्पलाम्भोजकह्लारेन्दीवराकरं ।
हंससारसचक्राह्वकारण्डवनिकूजितं ॥ २१ ॥
मत्तभ्रमरसौस्वर्यहृष्टरोमलताङ्घ्रिपं ।
पद्मकोशरजो दिक्षु विक्षिपत्पवनोत्सवं ॥ २२ ॥
तत्र गान्धर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरं ।
विसिस्म्यू राजपुत्रास्ते मृदङ्गपणवाद्यनु ॥ २३ ॥
तर्ह्येव सरसस्तस्मान्निष्क्रामन्तं सहानुगं ।
उपगीयमानममरप्रवरं विबुधानुगैः ॥ २४ ॥*
तप्तहेमनिकायाभं शितिकण्ठं त्रिलोचनं ।
प्रसादसुमुखं वीक्ष्य प्रणेमुर्जातकौतुकाः ॥ २५ ॥
स तान् प्रपन्नार्तिहरो भगवान् धर्मवत्सलः ।
धर्मज्ञान् शीलसंपन्नान् प्रीतान् प्रीत उवाच ह ॥ २६ ॥
रुद्र उवाच ॥ यूयं वेदिषदः पुत्रा विदितं वश्चिकीर्षितं ।
अनुग्रहाय भद्रं व एवं मे दर्शनं कृतं ॥ २७ ॥
यः परं रंहसः साक्षात् त्रिगुणाज्जीवसंज्ञितात् ।
भगवन्तं वासुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे ॥ २८ ॥
स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिञ्चतामेति ततः परं हि मां ।
अव्याकृतं भागवतो ऽथ वैष्णवं पदं यथाहं विबुधाः कलात्यये ॥ २९ ॥
अथ भागवता यूयं प्रियाः स्थ भगवान् यथा ।
न मद्भागवतानां च प्रेयानन्यो ऽस्ति कर्हिचित् ॥ ३० ॥
इदं विविक्तं जप्तव्यं पवित्रं मङ्गलं परं ।